

Październik 2018. Rozpal na nowo charyzmat

„**Idźcie oto was posyłam**” – to temat pierwszej konferencji w nowym roku 2018-2019. Cały rok po naszym XX-leciu będzie w temacie - ROZPAL NA NOWO CHARYZMAT. Charyzmat to dar Boży – to łaska i zadanie, misja, która jest przywilejem dla ciebie, aby twoje życie nie było puste i banalne. „Ja was wezwałem, abyście szli i przynosili owoc obfity, owoc trwały” – to Jezus daje nam Ducha Świętego i namaszcza nas dla misji ewangelizacyjnej Kościoła. Rozpal na nowo, bo można przygasnąć, zniechęcić się, stać w miejscu lub przyzwyczaić się do czegoś... Po dwudziestu latach drogi naszej wspólnoty – niektórzy są tu już przecież wiele lat, inni od niedawna... - trzeba wrócić do źródła, do początku, a początek to Duch Święty, który zstąpił na nas i Jezus, który wszedł w nasze życie jako nasz Pan i Zbawca. Trzeba na nowo zapalić płomień Ducha Świętego, tę miłość, która płonie w sercach i uzdalnia, aby wyjść poza siebie w działaniu ewangelizacyjnym, bo miłość Chrystusa przynagła nas.

W tym miesiącu chcemy zacząć wszystko od początku – ewangelizacja Oikos to misja, która jest w twoich istniejących relacjach, w miejscach gdzie jesteś każdego dnia – w twojej pracy, na uczelni, w twoim domu czy akademiku, wśród przyjaciół i sąsiadów. Tu jesteś misjonarzem, świadkiem Jezusa.

Na mocy otrzymanego Chrztu, każdy członek Ludu Bożego stał się uczniem misjonarzem (por. *Mt 28, 19*). Każdy ochrzczony, niezależnie od swojej funkcji w Kościele i stopnia pouczenia w swojej wierze, jest aktywnym podmiotem ewangelizacji i byłoby rzeczą niestosowną myśleć o schemacie ewangelizacji realizowanym przez kwalifikowanych pracowników, podczas gdy reszta ludu wiernego byłaby tylko odbiorcą ich działań. Nowa ewangelizacja powinna zakładać nowy protagonizm każdego z ochrzczonych. To przekonanie przybiera formę apelu skierowanego do każdego chrześcijanina, by nikt nie wyrzekł się swojego udziału w ewangelizacji, ponieważ jeśli ktoś rzeczywiście doświadczył miłości Boga, który go zbawia, nie potrzebuje wiele czasu, by zacząć Go głosić, nie może oczekiwać, aby udzielono mu wiele lekcji lub długich instrukcji. Każdy chrześcijanin jest misjonarzem w takiej mierze, w jakiej spotkał się z miłością Boga w Chrystusie Jezusie. Nie mówmy już więcej, że jesteśmy «uczniami» i «misjonarzami», ale zawsze, że jesteśmy «uczniami-misjonarzami». Jeśli nie jesteśmy przekonani, popatrzmy na pierwszych uczniów, którzy natychmiast po doświadczeniu spojrzenia Jezusa, szli głosić Go pełni radości: «Znaleźliśmy Mesjasza» (*J 1, 41*). Samarytanka, tuż po zakończeniu swego dialogu z Jezusem, stała się misjonarką, i wielu Samarytan uwierzyło w Jezusa «dzięki słowu kobiety» (*J 4, 39*). Również św. Paweł, po swoim spotkaniu z Jezusem Chrystusem, «zaraz zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym» (*Dz 9, 20*). A my na co czekamy

Nasza wspólnota rozrosła się - na początku byli sami studenci, teraz jest wspólnotą wielopokoleniową. Jest dużo rodzin, wśród dzieci jest druga, nowa fala Wody Życia, są seniorzy. Ewangelizujemy na różne sposoby – jeździmy na Przystanek Jezus, ale przecież od 15 lat prowadzimy Kurs Alpha. Ale Oikos to sprawa podstawowa, to obejmuje wszystkich, i tych, którzy są tu już 10 może więcej lat, są w rodzinach, trzeba powracać, uczyć się od nowa, pogłębiać, uzasadniać innych wprowadzać – są tu nowi ludzie, nie wszystko wiedzą, nie wiedzą dlaczego właśnie tak.

127. Teraz, kiedy Kościół pragnie przeżyć głęboką odnowę misyjną, istnieje forma przepowiadania dotycząca nas wszystkich jako codzienne zadanie. Chodzi o niesienie Ewangelii osobom, z którymi każdy ma do czynienia, zarówno najbliższym, jak i nieznanym. Jest to nieformalne przepowiadanie słowa, które może się urzeczywistniać podczas rozmowy, a także to, które podejmuje misjonarz odwiedzający jakiś dom. Być uczniem znaczy być zawsze gotowym, by nieść innym miłość Jezusa i dokonuje się to spontanicznie w jakimkolwiek miejscu, na ulicy, na placu, przy pracy, na drodze.

128. W tym przepowiadaniu, zawsze pełnym szacunku i uprzejmym, pierwszy moment polega na dialogu osobistym, w którym druga osoba się wypowiada i dzieli się swoimi radościami, nadziejami, z troskaniem o swoich najbliższych i tyłoma innym sprawami leżącymi jej na sercu. Dopiero po takiej rozmowie możliwe jest przedstawienie słowa, zarówno w formie lektury jakiegoś fragmentu Pisma, lub opowiadania, ale zawsze przypominając fundamentalne przesłanie: osobista miłość Boga, który stał się człowiekiem, wydał samego siebie za nas, i jako żyjący ofiaruje swoje zbawienie i swoją przyjaźń. Jest to przesłanie, którym dzielimy się w postawie pokornej i dającej świadectwo jako ludzie, którzy zawsze potrafią się uczyć, ze świadomością, że orędzie jest tak bogate i tak głębokie, że nas zawsze przerasta. Czasem to przesłanie wyraża się w formie bardziej bezpośredniej, innym razem przez osobiste świadectwo, opowiadanie, gest albo w formie, jaką Duch Święty może podsunąć w konkretnych okolicznościach. Jeśli wydaje się to rozropne i jeśli sprzyjają temu warunki, jest rzeczą dobrą, by to spotkanie braterskie i misyjne zakończyć krótką modlitwą, nawiązującą do trosk, jakie osoba wyraziła. W ten sposób poczuje wyraźniej, że została wysłuchana i zrozumiana, że jej sytuacja została złożona w ręce Boga i przyzna, że Słowo Boże przemawia rzeczywiście do jej egzystencji.

Czy ty masz głęboko w sercu to wezwanie, które Jezus skierował do uczniów, gdy wstępował do nieba:” **Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu.**” Mk 16,15. Te słowa Jezusa to duchowy testament zostawiony nam – ostateczna, ostatnia Jego wola przekazana nam. „**Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii**” to Paweł, ale to ty i ja... Głoszenie Ewangelii, ewangelizacja to budzenie wiary, aby Jezus stał się blisko, wszedł w życie ludzi, którzy są nam bliscy przez oikos.

Oikos to słowo greckie często występujące w Nowym Testamencie w sytuacjach gdy głoszona jest Ewangelia... Słowo to tłumaczy się: dom, rodzina, środowisko. Oikos to ludzie, z którymi utrzymujemy stałe relacje. Ewangelizacja oikos to strategia ewangelizacji w istniejących relacjach; wyróżniamy tu cztery środowiska: rodzina, sąsiedzi, przyjaciele, ci z którymi spędzamy czas rozrywki i zainteresowań i koledzy z prasy lub ze studiów. Duchowość ewangelizatora to: więź z Jezusem, przyjaźń i nauczanie się jak Go głosić... To także Duch Święty, który napełnia nasze serca Bożą miłością i chce działać w nas i prze nas dla ewangelizacji. **Ewangelizacja to styl życia**, twój styl życia gdziekolwiek jesteś masz szeroko otwarte oczy i serce. Widzisz ludzi uśmiechasz się do nich przyjaźnie, jesteś blisko i patrzysz im prosto w oczy, a w sercu przywołujesz Ducha Świętego, bo to On działa i zstępuje na tych, których spotykasz. Każda chwila jest czasem ewangelizacji a twój styl życia, twoje gest, słowa, sposób w jaki rozmawiasz, zachowujesz się i twoja motywacja w sercu przeniknięta Duchem Świętym czyni cię misjonarzem więcej niż 24 godziny na dobę. Ewangelizator musi słuchać, zgłębiać słowo Boże, rozważać rzeczywistość, w której jest, aby odpowiednimi sposobami, środkami dawać świadectwo i łowić ludzi dla królestwa Bożego. Przypomnij sobie cudowny połów ryb i Szymona Piotra z ewangelii Łukasza 5,1-11. Misjonarz musi być jak Piotr posłuszny, gotowy i hojny - trzy cechy dobrego misjonarza. Duchowość ewangelizatora u papieża Franciszka to:

267. Zjednoczeni z Jezusem, szukamy tego, czego On szuka, kochamy to, co On kocha. Ostatecznie to, czego szukamy, jest chwałą Ojca, żyjemy i działamy «ku chwale majestatu Jego łaski» (Ef 1, 6). Jeśli zamierzamy oddać się do końca i wytrwale, musimy przekroczyć wszelką inną motywację. To jest ostateczny powód, najgłębszy, największy, racja i ostateczny sens całej reszty. Chodzi o chwałę Ojca, której Jezus szukał w ciągu całego swego ziemskiego życia. Jest On Synem odwiecznie szczęśliwym z całym swoim istnieniem «w łonie Ojca» (J 1, 18). Jesteśmy misjonarzami przede wszystkim dlatego, że Jezus nam powiedział: «Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie» (J 15, 8). Niezależnie od tego, czy nam to odpowiada, czy też nie, czy nas interesuje, czy też nie, czy nam to służy, czy też nie, niezależnie od ograniczoności naszych pragnień, naszego rozumienia i naszych motywacji, ewangelizujemy na większą chwałę Ojca, który nas kocha.

Odkrywamy na nowo nasze oikos. Proś Ducha Świętego, aby pokazał ci osoby, które są tobie powierzone – zapisz sobie i codziennie na osobistej modlitwie przywołuj Ducha Świętego niech zstąpi na te osoby – pamiętaj codziennie... Jeśli nigdy tego nie robiłeś, może nie znałeś, może zapomniałeś, zaniedbałeś – proszę cię – rozpocznij tę ewangelizację od rozpoznania terenu oikos – konkretnych osób i rozpocznij krucjatę modlitwy wstawienniczej już dziś i ona się nigdy nie skończy...

Plan spotkania

1. **Uwielbienie** - modlitwa do Ducha Świętego – Niechaj zstąpi Duch Twój...

Dziś jest czas...

Psalm 67 – *wspólnie czytamy*

Jezus najwyższe Imię... *spontaniczne uwielbienie*

Dz 1,8

Panie Twój tron...

2. **Krótkie dzielenie:** co Jezus zrobił dla mnie, co ja zrobiłem dla Jezusa?

Szukajcie wpierw królestwa Bożego...

3. Słowo Boże Mt 28,19-20

Konferencja ks. Roman – odsłuchać

Pogłębienie – praca ze słowem Bożym, dzielenie się doświadczeniem mojego Oikos

4. **Modlitwa:** Jak dobrze jest dziękować Ci Panie – spontaniczne dziękczynienie

Jezu Tyś jest światłością mej duszy...

J 20, 21-22 modlitwa próśb o Ducha Świętego dla nas i dla naszego środowiska (Oikos)

Ojciec nasz... Jezu jedyny Pasterzu,

Wiele jest serc, które czekają na Ewangelię...

OGŁOSZENIA

Lektura uzupełniająca: Piergiorgio Perini **KURS LIDERÓW** – Sesja I str.35-51